

Geçmişinden Ne Getirdin

– Süvari İzci · 06 Haziran 2013

Her zaman ki saatte, işe gitmek için yola koyulmuştum. Sonbaharın hafif serinliğinde, saatler gece yarısına yaklaşırken, sokaklar tenhalaşmış, evlerde ışıklar teker teker sönmeye başlamıştı. Mahalleden yeni çıkmış, kanal boyu kavak ağaçlarıyla sıralanmış şose bir yolda ilerliyordum. Gece mesaisine başlayalı birkaç hafta olmuştu. Yolun asfaltta uzanan köşesinde, yalnız başına dikilmiş bir sokak lambası, adeta kaderine terk edilmiş bir vaziyette duruyordu. Işığı varla yok arasındaydı ve ben her gece o lambanın altında birlikte mesai yaptığımız arkadaşımın arabasıyla gelip beni almasını bekliyordum. Yolun bir kaç metrelik mesafesi kalmıştı. Uzaktan görünen araba farları arkadaşımın da gelmek üzere olduğunu gösteriyordu.

Köşe başına gelmiştim ki, araba bir anda farlarını söndürüp hemen önümde durdu. İçeriden bir el uzanıp arka kapıyı mandalından açtı. Şaşırmıştım doğrusu. Her zaman ön tarafa oturur, kapıyı da kendim açardım. Arkadaşımın bu alışılmadık tavrı ilginçti. Gerçi onun bu tarz tavırları nadirde olsa olurdu. Şaşırtan ve hayrete düşüren.

Selam verdim ve arka koltuğa oturdum. Başıyla selamıma karşılık verdi.

- Ne var ne yok dedim

Boğuk bir ses tonuyla; iyi deyip sustu...

Başında siyah bir bere, direksiyonu kaplayan ellerinde, parmakları açıkta bir eldiven vardı. Dikiz aynasından fark edilen gözleriyle her zaman ki karamsar surat ifadesi fark ediliyordu. Üzerinde çok durmaya değmezdi.

Normal bir hızda seyreden arabada arkama yaslanmış ve yaklaşık yirmi dakika sürecek yolculukta konuşmaya pek meyilli olmayan arkadaşımın yüz ifadesinden sıyrılmış bir vaziyette telefonumu kurcalıyordum. Son zamanlarda sosyal medyada çokça oynanan bir oyuna birkaç gündür merak sarmıştım. Bu süre içerisinde onu oynasam hiç fena olmayacaktı.

Oyunu açmış, oynamaya başlamıştım ki, -aradan beş altı dakika kadar bir süre geçmişti-, oyunu bölen çağrı sesiyle irkildim. Bilinmeyen bir numaradan bir arama gözüküyordu. Arkadaşım merakla dikiz aynasından beni gözölüyordu. Telefonu açtım. Duyduklarım beni tamamen ürkütmüştü. Telefondaki ses:

-Semih nerede kaldın kardeşim? On dakikadır yolun ağzında seni bekliyorum diyordu.

Telefondaki ses arkadaşımıydı. Peki, gözlerinden tanıdığım arabadaki adam kimdi?

2. Bölüm

Vücudum buz kesilmişti. Telefon elimden düşmek üzereydi. Kulaklarım da arkadaşımın sesi çınlıyordu. Gözlerim ise arabayı süren adamdaydı. Duyduklarım hayal miydi acaba. Kendime gelmek adına telefonu kulağıma götürüp;

- Serkan orada mısın? diye seslendim.

-Bekliyorum diye bir ses duydum ve telefon kapandı.

Çıldırarak üzereydim. Ani bir hamleyle öndeki adamın omzundan kavradım. Adeta bir kemik yığınından ibaret bir canlıya dokunuyor gibiydim. Benim bu hamlemlerle beraber, adam bir anda arkasına döndü. Gözleri kan çanağı, vahşi bir hayvanın silüetine benzer yüzüyle biri bana bakıyordu. Yaşadıklarım rüya olamazdı. Avurtları içine çökmüş, yanağının hemen yanında küçük bir beniyle arkadaşımı bu. Tek farkı kan çanağı gözleriydi.

Serkan diye seslendim. Tepki vermiyordu. Sesimi yükselttim. Hiçbir tepki yoktu. Arkadaşımın yüzü içerisinde lanetlenmiş bir iblisle konuşuyordum adeta. Bu sırada araba hızlanmaya başlamıştı. Uçar gibi gidiyorduk.

Bir şeyler yapmalıydım. Gecenin karanlığında, hızla seyreden bir arabada meçhule doğru gidiyorduk. Tanıdık bir yüz içerisinde, sahipsiz bir beden var gibiydi.

Sakin olmalıydım. Arkama yaslanıp biraz konuşmaya çalışmalıydım.

-Kimsin sen dedim?

Bu soruyu bekler gibi, bir anda arkaya döndü. O sırada araba hızla seyretmeye devam ediyordu.

- Masum bir bedene sahip, suçsuz bir ruh. Günahlarına kefaretle olan bir ölümle seyre çıkıp, geri dönmeye hazırlanan. Hatırla her insan çift yaratılmış. Ruhlar da çift ve her bir ruh, ikizini bulmaya döner geriye...

Söylediklerini bir fısıltı halinde dillendiriyordu. Anlam veremediğim cümleler, zihnimde bir film şeridi gibi geçiyordu. Ruhlar çift yaratılır ve geri dönmeye hazırlanan bir ruh...

Hızla seyreden araba viraja girerken uçuruma doğru gidiyordu. Işık hızında bir hamleyle bir yerlere tutunmaya çalışıyordum. Çünkü az önce, yanımda taşıdığım bıçakla öndeki adamın boğazını, şah damarından kesmiştim...

Bölüm 3

Gözlerimi aralamaya çalışıyordum. Etrafımda bir koşuşturmayı hissediyor ve penceresinden ışık vuran beyaz badanalı bir odada, hareketsiz yatıyordum.

- Kendine geliyor, hasta kendine geliyor diye seslenen biri, doktor beyi çağırın, hasta uyanıyor diyen başka biri ortalığı velveleye veriyordu adeta. Neler oluyordu anlayamıyordum. Gözlerimi açıp, etrafıma bakmaya başladığımda hareketsiz bir halde, tek kişilik bir odada olduğumu fark ettim. Kapının hemen yanında boş bir sandalye, duvarda eski bir saat ve hemen yanı başımda telaşla kapıyı gözleyen bir hemşire. Burada olmama bir anlam veremiyordum doğrusu.

Biraz sonra odaya; uzuna yakın bir boyda, siyah çerçeveli bir gözlük kullanan ve beyaz önlüğü üzerinde bir doktor girdi.

-Semih Bey, nihayet kendinize geldiniz. Ben hastane başhekimini Serdar Kahraman. Kötü bir kaza geçirdiniz. Yirmi metre uçurumdan ağır yaralı olarak çıkarıldınız. Hatırlıyor musunuz?

Hayal meyal bir şeyler gözümün önünde uçuşmaya başlamıştı. Kırmızı gözler, fısıldayan dudaklar ve şah damarına saplanan bir bıçak.

-Hatırlıyor gibiyim doktor bey... Ve telefon...

Serkan diyebildim. Serkan nerede doktor bey. Hala gelmediğimi görünce beni merak etmiştir? Aramalıyım onu?

- Sakin olun Semih Bey, arkadaşınız iyi...

Doktorun söyledikleri içimi hiç ferahlatmamıştı. Arkadaşımın aksine bürünen o yüze ne olmuştu? Ölmüş müydü? Neden kimse bir şey söylemiyordu.

-Arabadaki adamı buldunuz mu? diye sordum. Yaraladım onu. Arkadaşıma zarar verecek adamı yaraladım. Hiçbir yere kaçamaz. Şimdi gidip arkadaşımı bulmalıyım!

Doğrulmaya çalıştım ama belden aşağıyı hareket ettiremiyordum. Ellerim de her iki yandan yatağa kelepçelenmişti. Neler oluyordu? Bu kelepçelerde neyin nesiydi?

- Doktor diye seslendim. Odanın kapısı aralandı. İçeriye sivil kıyafetli biri girmişti.

-Semih Bey. Ben cinayet büro baş komiseri Zülfıkar Gündüz. Kendi söylemlerinizi ve araç içerisindeki araştırma ve tetkiklerden elde edilen netice itibariyle maktulü boğazından bıçaklayarak öldürmek eyleminden dolayı tutuklusunuz. Haklarınız size bildirilecek. Tedavi sürecinden sonra mahkemeye çıkarılacağınızı bildirmek isterim.

- Arabadaki adam bizden değil diye haykırmaya başlamıştım. Geriye dönmeye hazırlanan bir ruh. İkizini bulmaya gelen. Telefon kayıtlarıma bakın. Arkadaşım Serkan aradı ve bekliyorum dedi. O zaman anladım. Arabadaki Serkan'a benzeyen eşiydi. Gelmek üzereydi.

- Semih Bey, yakınlarınızdan alınan teyitle söylüyorum ki, üç aydır telefon kullanmıyordunuz ve gece vakti evinizden nasıl çıktığınızı ve maktulün arabasını nasıl durdurduğunuz bilinmiyor.

Komiser Zülfıkar Gündüz neler söylüyordu anlamıyordum. Ama bildiğim bir şey vardı o da arkadaşımın yerine geçmeye çalışan bir ruhun varlığından emin oluşumdu.

Devam Edecek..